

Shemot 4: The Origins of Moshe, the Roots of Redemption

(1) שמות פרק ב

(א) וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: (ב) ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: (ג) ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר: (ד) ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו: (ה) ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערותיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה: (ו) ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: (ז) ותאמר אחתו אל בת פרעה האלף וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד: (ח) ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד: (ט) ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: (י) ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו: (יא) ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: (יב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול: (יג) ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: (יד) ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: (טו) וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר: (טז) ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן: (יז) ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה וישען וישק את צאנם: (יח) ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע בחרתן בא היום: (יט) ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן: (כ) ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם: (כא) ויאל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה: (כב) ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: פ

(כג) ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: (כד) וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: (כה) וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים: ס

(2) שמות רבה (שנאן) פרשת שמות פרשה א ד"ה א, כ ותרא

ותרא אתו כי טוב הוא (שמות ב'). תני ר"מ: טוב שמו. ר' יהודה אמר: טוביה שמו. ר' נחמיה אמר: הגון לנביאות. אחרים אומרים: שנולד מהול. רבנן אמרי: בשעה שנולד נתמלא הבית אורה. כתיב התם: וירא אלהים את האור כי טוב (בראשית א) וכתיב הכא: ותרא אתו כי טוב הוא.

(3) דברים פרק א

(א) אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב: (ב) אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע: (ג) ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר ציוה יקוק אתו אלהים: (ד) אחרי הפתו את סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי: (ה) בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר:

(4) ישעיהו פרק יב

(א) ואמרת ביום ההוא אודך יקוק כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני: (ב) הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יקוק ויהי לי לישועה: (ג) ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: (ד) ואמרתם ביום ההוא הודו ליקוק קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו: (ה) זמרו יקוק כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ: (ו) צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל: פ

(5) שמות פרק ב

(כג) ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: (כד) וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: (כה) וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים: ס

(6) רש"י שמות פרק ב

(כה) וידע אלהים - נתן עליהם לב ולא העלים עיניו:

(7) שמות פרק ג

(א) ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדון וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: (ב) וירא מלאך יקוק אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל: (ג) ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: (ד) וירא יקוק כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: (ה) ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא:

(8) שמות רבה (שנאן) פרשת שמות פרשה א ד"ה א, כז וירא

א, כז וירא בסבלתם (שמות ב'). מהו וירא - שהיה רואה בסבלותם ובוכה ואומר: חבל לי עליכם, מי יתן מותי עליכם. שאין לך קשה ממלאכת הטיט. והיה נותן כתיפו ומסייע לכל אחד ואחד מהם. ר' אלעזר בנו של ר' יוסי הגלילי אומר: ראה משאוי גדול על קטן ומשאוי קטן על גדול, משאוי אדם על אשה ומשאוי אשה על איש, משאוי זקן על בחור ומשאוי בחור על זקן, והיה מניח דריגון שלו והולך ומישב להם סבלותם, ועושה עצמו כאילו מסייע לפרעה. אמר הקב"ה: אתה הנחת עסקך והלכת לראות בצערן של ישראל והנהגת להם מנהג אחים - אני מניח את העליונים ואת התחתונים ואדבר עמך. הדא הוא דכתיב: וירא ה' כי סר לראות (שמות ג). ראה הקב"ה סור משה מעסקיו לראות את סבלותם של ישראל, לפיכך: ויקרא אליו אלהים (שמות ג').

(9) רש"י שמות פרק ב

(יא) וירא בסבלתם - נתן עיניו ולבו להיות מיצר עליהם:

(10) שמות פרק ג

(ז) ויאמר יקוק ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאוביו:

(11) רש"י שמות פרק ג פסוק ז

(ז) כי ידעתי את מכאוביו - כמו (לעיל ב כה) וידע אלהים, כלומר כי שמתי לב להתבונן ולדעת את מכאוביו ולא העלמתי עיני ולא אאטום את אזני מצעקתם:

(12) שמות פרק ה

(כב) וישב משה אל יקוק ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני: (כג) וימאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך:

(13) רש"י שמות פרק ה

(כב) למה הרעתה לעם הזה - ואם תאמר מה איכפת לך, קובל אני על ששלחתני: